

saa kommer tillige Flertallet til og fortæller os atter i Betænkningen for at polemisere med Mindretallet — hvilket vi ikke have nedladt os til, vi sige bare vore Grunde —, at det er et Forslag, som vil paadrage Finansministeren Forpligtelser, som vil føre til Forpligtelser for Statskassen, hvis Rækkevidde vi ikke kunne overskue.

Ja det kan saamænd gjerne være, at den ærede Ordfører ikke kan overskue dem, men derfor kan det være overmaade let overskueligt for Folk, der forstaa § 10, hvad Overskudet angaar.

Hvilke betænkkelige Forpligtelser det kan paaføre Statskassen, er mig ogsaa ubegribeligt. Alle de Spøgelser, som den ærede Ordfører maler op for sine Venner her, ere ligeledes rene Fantasi billeder. Han vil mene, at et Forslag paa § 10 om at kræve 3 Millioner indbetalte i Aktiver — det er en Del af Kassebeholdningen, hvorfor der havest Deposita — forpligter Finansministeren til at paaføre Statskassen uberegnelige Udgifter og Bæmseligheder, hvis Rækkevidde ikke kan overses! Det er dog grebet ud af Luften! Naar vi forlange 3 Millioner i Statskassen fra Finansministerens Side — og det er Diemedet med Forslaget til § 10 — kan Finansministeren ikke ved denne Afstemning faae Ret til f. Ex. at betale en Prokurator 4 Millioner Kr. for at ødelægge Bestindien, eller paalægge os det Hele hvert Aar. Derom staa der ikke et eneste Ord. Nei de 3 Millioner er en samlet og energisk Indsigelse imod Ministeriets Fremgangsmaade paa denne Post og en Forpligtelse til indenfor den bestaaende Lovgivning — thi Finansministeren kan ikke forandre Kolonialloven paa egen Haand — at søge dem tilveiebragte ved St. Croix Kommune. Ikke ved at erklære St. Croix fallit! Derom er der ikke Tale, og det kan han ikke en Gang gjøre paa egen Haand. Han skal skaffe dem tilveie, og hvis han ikke kan det, og han ikke kan tage imod denne Finanslov med de 3 Millioner paa, ja saa overlader han det til en Anden. Og giver en anden Minister os gode Grunde derfor, kunne vi jo sætte et mindre Afdrag. Men forøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at til Forslaget paa § 10 er der ikke vedføjet, at hvis dette Beløb ikke indkommer, skal der anvendes Eksekution. Det staa der ikke et eneste Sted. Vi have Overslag over, at Hømagasinet skal indbringe 1800 Kr. som første Afdrag paa Salget, og det har staaet der meget længe, uden at vi derfor have brændt Hømagasinet af osv. Der staaer „Afgift“ af St. Croix Fælleskøjerier. Der burde staa „Afdrag“, og naar vi erkjende, at man gjør sit Bedste, ligger der ikke deri bag ved, at man skal gjøre Eksekution, fordi det Hele ikke indgaar, skjøndt andre Forhold kunde føre til, at man overtager den som brugeligt Pant for Pengene; men det er noget Andet.

Og hvor der er en paa Koloniallovgivningen grundet statsretlig Forfatning, kan man ikke gaa hen og sønderbryde den ved en Bevilling paa Finansloven. Det maa forandres ved Lov.

Alle disse Fortællinger om, at Aktiver paa Finansloven, som skulle indbetales, betyder, at hvis de ikke faaes, maa man ødelægge Gjenstandene for Kreditor, hvad det end koster, og hvilke Udgifter der end dermed ere forbundne for Staten, ere Udtalelser, som ikke nogenfinde paa nogen Post under § 10 have fundet Sted skriftlig eller mundtlig fra nogen Finanssubvalgsordførers Side, før nu det ærede Medlem opfandt det ligeoverfor Mindretallet. Det ærede Medlem skal forgyves lede om en Forskring af — ligesom 1849 til Dato — at Isteopfyldelsen af en Indtægtsforpligtelse paa § 10 har faaet den Følge med sig, at man, i Stedet for at faae Indtægten, har bemyndiget vedkommende Finansminister til at føre Landet ind i Forvillinger og finantsielle Bæmseligheder, som man ikke kan overskue. Men hvorfor gaar man saa let hen over dette Spørgsmaal med Hensyn til Finansministeren? Hvorfor gaa de ærede Medlemmer paa Høsejokker i dette Spørgsmaal? Maaste er det det forskellige politiske Standpunkt? Maa det være mig tilladt at sige et Par Ord om denne Sag. Den Gang den ærede Finansminister tiltraadte Regjeringen i Foraaret 1875, havde vi staaende i Bestindien — hos Private og i faste Eiendomme — et Beløb af 1,164,000 Kr. Der var udløst til St. Croix Kommune 392,000 Kr., men de betragtedes som staaende saa sikkert den Gang, at de havde Plads i Reserverfonden blandt andre Papirer. I Alt havde vi altsaa 1½ Mill. Kr. udestaaende i Bestindien den Gang. Hvorledes staa det i disse Dage eller rettere den 1ste April 1889? Jeg tør ikke sige i disse Dage, thi jeg veed ikke, hvormeget den ærede Minister har sendt til Bestindien af vore Penge i indværende Finansaar. Men den 1ste April 1889 stod der hos Private og i et Par Smaaeiendomme 704,000 Kr., i Fælleskøjerierne 1,414,000 Kr., i Laan til St. Croix Kommune efter Loven af 16de Juni 1876 567,000 Kr. — et lille Afdrag af Laanet har fundet Sted —, Renterestantcerne paa St. Croix ere 556,000 Kr., og af Laanet ifølge Lov til St. Croix Kommune 113,000 Kr. Det er i Alt 3,360,000 Kr. Saaledes er nu denne Side af Sagen gaaet op. Jeg skal bemærke angaaende en af disse Poster, Laanet til St. Croix Kommune, at Loven